

11.	P	Martin, škof	Otoče	17.30	†† starše Zvonko in Jožeta Ješe
12.	T	Jozafat, škof, mučenec	Kamna Gorica	17.30 18.00	†† Jožico in Jožeta Očko sestanek za ŽPS in GS
13.	S	Stanislav Kostka, red.			maše v fari en bo
14.	Č	Nikolaj Tavelić, muč.	Dobrava	17.30	po namenu
15.	P	Albert Veliki, škof	Kamna Gorica	17.30	za zdravje
16.	S	Jedrt, devica	Kamna Gorica	17.00	za farane
17.	N	NEDELJA UBOGIH	Dobrava	8.00	†† Katarino in Jakoba Praprotnik, obl.
18.	P	Posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla	Otoče	17.30	TEDEN ZAPOROV, DAN PREPREČEVANJA ZLORAB † Mojca Cvenkel Pogačnik
19.	T	Matilda, redovnica	Kamna Gorica	17.30	† Mileno Bajželj
20.	S	Edmund, kralj			maše v fari en bo
21.	Č	Darovanje device Marije	Dobrava	17.30	†† Čačove
22.	P	Cecilija, mučenka	Kamna Gorica	17.30	po namenu
23.	S	Klemen I., papež	Dobrava	17.00	†† Anico in Milana Štibelj
24.	N	NEDELJA KRISTUSA KRALJA	Kamna Gorica Breznica	8.00 16.00	za farane dekanijsko srečanje za ŽPS

V petek 15. 11. bodo začeli okrog cerkve v Kamni Gorici postavljati odre, v ponedeljek 18. 11. pa predvidoma začeli menjavati streho. Prosim vas, da se v času prenove cerkve ne gibljete na delovišču, da se ne bo zgodila kakšna nesreča. Za zavarovanje grobov bomo poskrbeli. Na nedeljo KRISTUSA KRALJA vas vabim na dekanijsko srečanje za ŽPS. Prosim vas, da mi do 17. 11. sporočite, če boste srečanja udeležili. PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avsenuk@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 2. Št. 24. (od 10. 11. do 24. 11. 2024)

A. Gosek: 33. NEDELJA MED LETOM - SVETOVNI DAN UBOGIH

Približujemo se koncu bogoslužnega leta. Dan ubogih na predzadnjo nedeljo je klic, da bi prišli iz svoje cone udobja in opazili poleg sebe različne razsežnosti uboštva, revščine, neenakosti, ki povzročajo mnoga trpljenja in so za mnoge vzrok za pohujšanje. Pomoč ubogim in skrb za nemočne in najbolj ranljive je globoko vpisana v krščansko ljubezen, h kateri nas Kristus kliče v Cerkvi in nam jo hkrati podarja. Vse to nas tudi usmerja, da bi premišljevali o krhkosti in minljivosti človeškega življenja na zemlji.

Človeka vedno zanima, kaj je na koncu, radi bi vse vnaprej vedeli in predvideli, da bi se lažje pripravili in se izognili negotovosti. V današnjem evangelijskem odlomku nam Jezus govori o veliki stiski, ki bo vladala na svetu, preden bo nastal neke vrste »konec«. V kolikor živimo naše zemeljsko življenje v duhu vere, ki nam daje poroštvo večnosti, sploh ne čakamo na konec, pač pa živimo v upanju na Kristusov prihod v slavi. Čeprav Kristus napove veliko stisko, nato dodaja: »Takrat bodo videli Sina človekovega priti na oblakih z veliko močjo in slavo« (Mr 13,26). Ta prihod Jezusa v slavi je izpolnitev krščanskega upanja in navdaja naša srca z veseljem. Koliko stisk smo že prestali. Ali smo v teh težkih trenutkih videli Kristusa, ki nam prihaja naproti z močjo in slavo? Zdi se mi, da nas ta beseda prav vabi, da če se nekdo danes nahaja v stiski, preizkušnji in trpljenju, naj dvigne svoj pogled, ker danes Gospod prihaja med nas, da bi nam podaril svojo moč, da bi nas dvignil iz sužnosti greha v slavo Božjih otrok. Ta beseda je vesela novica za vsakega, ki veruje, da so nam v Kristusu odpuščeni naši grehi. Poklicani smo, da bi se v nas razodela ljubezen Boga, ki je naš Oče. Bog nas je izvolil, zato upajmo, da nas bo tudi razkrojene zbral v eno...

Poglejte, kako živi ta svet, ki nas hoče okužiti s svojim strahom in obupom. Zakaj se ljudje odtujujejo, zdrsnjejo v površno življenje, deloholizem, hitenje, droge itd? Če nimaš jasnega cilja, neke perspektive pred sabo, ampak iz dneva v dan samo napor, stiske in zavest, da se približuješ koncu, takrat življenje nima smisla. Vsak dan poslušaj ali bereš slabe novice, povezane z nesrečami, podnebno krizo, spremembami na slabše itd. Ob takih novicah in dogodkih se vsiljuje misel, da se približujemo koncu, da verjetno ni pomoči in rešitve za človeštvo ali za našo civilizacijo... A Jezus nam pravi tudi: »Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa nikakor ne bodo prešle« (Mr 13,31). Kako trden je temelj Božje besede. Tisti, ki so zasidrali svoje upanje v to Besedo, ki je bila v začetku pri Bogu, ki je meso postala in med nami prebiva, ne bodo nikoli razočarani... Pri sv. maši kličemo: »Pridi, Gospod Jezus! Marana tha!« Naj zaživi v nas hrepenenje, da bi srečali Gospoda, ki prihaja.

SVETOVNI DAN PREPREČEVANJA IN OKREVANJA PO SPOLNEM IZKORIŠČANJU, ZLORABAH IN NASILJU NAD OTROKI

Kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga vrgli v morje. Če te tvoja roka pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš pohabljen v življenje, kakor da bi imel obe roki, pa bi prišel v pekleno dolino, v neugasljivi ogenj. (Mr 9,42-43)

Škandal je tisto, česar si ne želimo, da bi se zgodilo, česar ne bi radi videli, kar nas pušča v temi. Kaj nas zares pohujšuje? Zlo, storjeno nedolžnemu, zlo, storjeno v škodo malega, ali skrb za lastni ugled? Kaj nas zares »spotakne«, kaj nam torej stoji na poti? Ali to, da smo izgubili izpred oči dobro? Ali to, da se počutimo prisiljeni popraviti svoja merila prepričljivosti?

Skušnja bi bila, ločevati med tistimi, ki so nekoga pohujšali, in tistimi, ki se imajo za dobre in doživljajo grenko veselje občutka drugačnosti – morda smo med temi tudi mi. Tako Stara kot Nova zaveza nista molčali o škandalih, ki so jih povzročili David, Peter in drugi apostoli. Sveto pismo je polno zla, ki bi ga bilo mogoče »prikriti«, vendar se to ni zgodilo. Kako to? In kako so učenci in prve krščanske skupnosti ostali zvesti po izdaji, zatajitvi? Škandali ne izbruhnejo nenadoma, ampak so vdeleni v zgodovino. Kje smo bili mi, vsi mi: tisti, ki smo izvedli škandal, in tisti, ki jih je škandal razžalostil? Kje smo bili, ko smo

puščali prostor samovoljni svobodi, ko smo dopuščali ali celo opravičevali neupoštevanje šibkih? Po kakšni logiki je prišlo do dogodkov, nad katerimi smo danes upravičeno ogorčeni?

Ni ene same napake, enega samega greha, enega samega življenja. Obstaja pa družba, ki je zasvojena, ki nekaj dopušča, ki nekaj sprejema, ki ni ogorčena ali pa ki se pretvarja, da nečesa ne vidi. Obstaja navada ali brezbriznost do toliko majhnih zlih dejanj, toliko majhnih zlorab.

Prvi škandal, ki bi nas moral skrbeti, je življenje, polno laži in primitivnih samoopravičil; odnosi, onesnaženi s sebičnostjo in potrošništvom; naglica in površnost, ki ju vnašamo v naša srečanja z drugimi in z Bogom. Dejanje spokornosti. Prosimo odpuščanja za našo brezbriznost v poslušanju in pogledu nase ter na druge, za naše samoopravičevanje, ki nas je pripeljalo do tega, da strpno prenašamo zlorabe v vsakdanjiku, v Cerkv in civilni družbi.

Papež Frančišek je določil, da se 18. novembra obhaja **SVETOVNI DAN preprečevanja in okrevanja po spolnem izkoriščanju, zlorabah in nasilju nad otroki**. Molimo za vse, ki jih je zloraba prizadela, pa tudi za tiste, ki so jo povzročili. Naj naša molitev postane prošnja k Usmiljenemu Očetu, naj nam odpusti vse naše opustitve, ki smo jih zagrešili pri skrbi za najmlajše; in za opustitve, ki smo jih storili v odnosu do naših bratov in sester, ki so na različne načine zlorabljali tiste, ki so jim bili zaupani v oskrbo. Prosimo zanje, da bi izstopili iz zanikanja storjenega zla in stopili naproti odgovornosti, ki odrešuje.

TEDEN ZAPOROV: JEZUS SE JE OZRL VANJ IN GA VZLJUBIL... (Mr 10,21). TUDI VATE SE OZIRA IN TE LJUBI

Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil ... (Mr 10,21)

Sočutje, beseda, ki povzema vse molitve tedna zaporov, izvira iz latinske besede compassio, sestavljena iz besede 'passio' (trpeti) in 'com' (skupaj). Stojimo ob strani tistim, ki jih zaznamuje kazenskopравни sistem ... Odprtih src in misli vstopamo v človeško bolečino, strahove in hrepenenja.

V dneh tedna zaporov ne molimo le za »odgovorne« in »oškodovane« osebe (mnogi v zaporih so tako prvo kot drugo), molimo tudi za njihove svojce, prijatelje, osebje zaporov, zaporniške duhovnike, pravosodne delavce, probacijsko službo in za vse tiste, ki s svojimi odločitvami vplivajo na življenja ljudi.

Vsi smo ustvarjeni po podobi Boga, ki je prišel na zemljo, da bi bil z nami in bi vstopal tako v našo bolečino in trpljenje kot tudi v veselje in radosti. V dneh tedna zaporov se bomo ustavili ob razmisleku o Kristusovih zemeljskih srečanjih z ljudmi in o njegovem sočutju, njegovem stalnem izžarevanju upanja in o možnosti preobrazbe tudi v krajih trpljenja.

Sočutje ni pasivnost, marveč terja od slehernega aktiven odziv. Ko nas nagovarjajo zgodbe ljudi in njihove okoliščine trpljenja in njihovo hrepenenje, naj nas Sveti Duh ne vodi le v molitev, marveč v konkretno delovanje, kakršno koli – majhno ali veliko. S tem ponujamo Bogu to, kar smo, naše okoliščine, naš čas, naše zmožnosti in naš glas.

DEKANIJSKO SREČANJE ZA ŽUPNIJSKE PASTORALNE SVETE

Na nedeljo Kristusa Kralja popoldne ob 16h se bomo na Breznici srečali člani župnijskih pastoralnih svetov naše dekanije. Na srečanju se bomo seznanili s sklepi sinode o sinodalnosti, ki se je v oktobru zaključila v Rimu in pogledali, kako se Cerkev v Sloveniji vidi danes. V goste smo povabili moderatorja škofijskih pastoralnih služb, ki delujejo v Sloveniji **g. Mateja Cepina** in voditelja pastoralne službe ljubljanske nadškofije **g. Igorja Dolinška**. Člani ŽPS in vsi zavzeti sodelavci, če se boste srečanja udeležili, mi to do 17. 11. sporočite na elektronski naslov ali mobitel, da bomo srečanje lažje organizirali.

